

PRINSES
CHRISTINA
CONCOURS

PALM

MUSIC FOUNDATION AWARD 2027

PIANOWERKEN

Omslagontwerp: Lucy Bruggink

De *Kibrahacha* in bloei (Latijn: *Tabebuia billbergii*)

De Kibrahacha komt op de ABC eilanden voor.

Het hout van deze boom is extreem hard.

Kibra betekent breken in het Papiaments en *hacha* betekent bijl.

Woord vooraf

De Palm Music Foundation (palmmusicfoundation.com) zet zich in om Latijns-Amerikaanse en Caribische klassieke muziek meer bekendheid te geven, met een bijzondere focus op muziek van de ABC-eilanden: Aruba, Bonaire en Curaçao. De naam van de stichting verwijst naar de beroemde Palm-dynastie, een muzikale familie uit Curaçao die al meer dan 200 jaar een grote rol speelt in het muzikale leven op het eiland.

De eerste bekende musicus in deze familie is Frederik Wilhelm Palm (1816–1863), die ook de eerste kapelmeester op Curaçao was. Zijn neef, Jan Gerard Palm (1831–1906), wordt beschouwd als de eerste componist van het eiland. Zijn kleinzonen en achterkleinzonen, onder wie Rudolf Palm (1880–1950), Jacobo Palm (1887–1982), Albert Palm (1903–1958) en Edgar Palm (1905–1998), volgden zijn muzikale voorbeeld. Ook Jean Bernard Antoine Palm, een kleinzoon van Frederik Wilhelm, maakte naam als componist. De traditie loopt zelfs door tot in de 20e eeuw met Robert Rojer (1939), die een kleinzoon is van Jacobo Palm en met Jean Jacques Rojer (1976) in de 21^e eeuw.

Leden van de Palm-familie waren niet alleen componist en uitvoerend musicus, maar ook inspirerende muziekdocenten. Zij gaven duizenden leerlingen muziekles op Curaçao. Sommige van deze leerlingen werden zelf ook bekende musici en componisten. Zo kreeg Jules François Blasini (1847–1887), een leerling van Jan Gerard Palm, de kans om te studeren aan het conservatorium in Parijs. Wim Statius Muller (1930–2019), leerling van Jacobo Palm, vervolgde zijn opleiding aan de wereldberoemde Juilliard School of Music in New York.

Het Prinses Christina Concours (PCC) heeft in 2026 besloten een nieuwe prijs in het leven te roepen: de *Palm Music Foundation Award*. Hiermee wil het PCC composities uit het Nederlands Caribisch deel van het Koninkrijk onder de aandacht brengen bij een breder publiek. Voor het concours in 2027 zijn naast acht pianocomposities ook acht liederen geselecteerd. Zowel de pianocomposities en de liederen maken deel uit van de collectie van de Palm Music Foundation.

Pianisten, zangers en zangeressen die ervoor kiezen om 1 (of meer) van de Antilliaanse composities op te nemen in hun programma, maken per regio kans op een speciale prijs. De prijzen worden toegekend door de PCC-jury en staan los van de selectie voor de regiofinales.

Na afloop van de regionale selecties ontvangen de vijf pianisten en de vijf liedvertolkers die volgens de PCC-jury het beste één of meer liederen hebben vertolkt, een uitnodiging om deel te nemen aan een door de Palm Music Foundation te organiseren concert. Na afloop van dit concert kiest de PCC-jury de winnaars aan die beloond worden met de *Palm Music Foundation Award*. Deze hoofdprijs bestaat uit een optreden op Curaçao in het najaar van 2027.

Deze muziekbundel bevat acht pianocomposities van het Nederlands Caribisch deel van het Koninkrijk waaruit pianisten kunnen kiezen om op te nemen in hun programma.

Over de componisten

Joseph Sickman Corsen (1853–1911) is zowel bekend geworden als dichter en als componist. Hij is de dichter van het gedicht *Atardi*, het oudst bewaard gebleven in het Papiaments. Corsen was een van de initiatiefnemers in de 19^e eeuw van de oprichting van het literaire en muzikale weekblad *Notas y Letras*. Schrijvers, dichters en componisten uit Venezuela, Puerto Rico, Colombia, Santo Domingo en Curaçao publiceerden hun gedichten, novelles en composities in dit blad. Zijn eerste muzieklessen kreeg Joseph Corsen van zijn vader Daniël Corsen. Naast piano speelde hij ook orgel en gitaar. Meer dan 25 jaar was hij organist in de synagoge Emanu-El. Joseph Corsen was ook een talentvol componist.

Veel van zijn composities zijn te kenschetsen als unieke muzikale gedichten met een sterk romantische inslag.

Charles Maduro (1883-1947) leerde piano, viool en bekken spelen. Al op 13-jarige leeftijd begon hij met componeren. In 1927 vertrok hij voor zijn werk als directeur van het familiebedrijf S.E.L. Maduro & Sons naar New York. Tijdens zijn verblijf in New York componeerde hij ook een groot aantal liederen, pianocomposities en werken voor symfonieorkest. Hij maakte mee dat zijn compositie “Rhapsodie Espagnole” in 1929 in Carnegie Hall werd uitgevoerd door de Russische pianiste Tatiana de Sanzewitch. En het New York Philharmonic Orchestra voerde in 1930 diverse van zijn orkestwerken uit tijdens een concert in het grote Lewisohn Stadium in New York. Ook met zijn liederen werd Charles Maduro bekend. Zijn lied “Bon Soir” werd in een uitvoering door Maurice Chevalier een wereldhit en zijn lied “La Princesa Triste” werd door de in die tijd bekende sopraan Maria Kurenko in Carnegie Hall uitgevoerd en op 78toerenplaat uitgebracht.

Jacobo Palm (1887–1982), kleinzoon van Jan Gerard Palm, was net als zijn grootvader Jan Gerard Palm multi-instrumentalist én componist. Jacobo Palm was concertmeester van het *Curaçaos Filharmonisch Orkest* en altviolist in het *Curaçaos Strijkkwartet*. Meer dan 50 jaar was hij organist van de pro-kathedraal St.-Anna op Curaçao. Als concertpianist heeft hij verschillende musici van wereldfaam zoals de Argentijnse violist Andres Dalmau en de Russische cellist Bogumil Sykora aan de piano begeleid. Palm was ook erg geliefd om zijn improvisaties aan het orgel. Ook heeft hij zich onderscheiden als componist. Zijn composities zijn te typeren als levendig, elegant en kristallijn. Ze moeten trefzeker en met de nodige zwier worden vertolkt.

Wim Statius Muller (1930–2019), ook wel ‘De Antilliaanse Chopin’ genoemd, kreeg twaalf jaar pianolessen van Jacobo Palm en studeerde later aan de Juilliard School in New York. Na een korte carrière als docent, werkte hij lange tijd in de veiligheidsdiensten in Nederland en bij de NAVO. Maar de muziek bleef zijn grote passie. In zijn composities hoor je de elegante melancholie van Chopin, vermengd met het ritmische karakter van Curaçaose dansvormen. Statius Mullers unieke bijdrage aan de muziekwereld heeft hem internationale erkenning opgeleverd. International Music Company (IMC), gevestigd in New York, onderstreepte dit door de bladmuziek van zijn *Antillean Dances* in twee bundels uit te geven.

Rufo Wever (1917-1977) kreeg vanaf zijn zesde jaar pianoles en leerde zichzelf saxofoon, gitaar, klarinet en kuarta spelen. Op 18-jarige leeftijd componeerde Rufo Wever zijn eerste wals “Arubanita”. Dit was de eerste wals die toenmalig prinses Juliana tijdens haar bezoek in 1955 aan Aruba heeft gedanst! Op 20-jarige leeftijd richtte Rufo Wever zijn eigen ensemble op die hij de naam “Los Trovadores tropicales” meegaf. Met dit ensemble trad hij vaker met veel succes op. Door een noodlottig verkeersongeval verloor Rufo Wever op 24-jarige leeftijd zijn linkerhand. Hij bleek veerkrachtig, ontwierp zijn eigen kunstarm die hem in staat stelde op de piano het ritme met zijn kunstarm aan te slaan. Naast de ABC-eilanden trad hij als pianist ook op in Venezuela, Costa Rica en op Puerto Rico. Als componist heeft Rufo Wever zich onderscheiden met een 70-tal verfijnde Antilliaanse composities.

Padú Lampe (1920-2019) verwierf bekendheid als pianist, componist, dichter, schrijver en kunstschilder. Mede dankzij zijn talrijke internationale optredens in Venezuela, Colombia, de Verenigde Staten, Cuba, de Dominicaanse Republiek maar ook in Nederland kreeg hij de eretitel “Padú del Caribe”. Als jongen van 10 jaar oud, kon Padú Lampe al verschillende instrumenten spelen. Maar nadat hij eens Rufo Wever had horen spelen, koos hij definitief voor de piano. Vanaf de jaren '50 wordt hij, mede dankzij optredens in populaire televisieprogramma's in Venezuela, een internationale bekendheid. Er werden in die tijd maar liefst elf langspeelplaten met hem aan de piano opgenomen. Naast pianist heeft Padú Lampe zich ook onderscheiden als componist. Hij schreef een groot aantal bijzonder levendige composities. Samen met Rufo Wever componeerde hij in 1952 het lied ‘Aruba dushi tera’. Dit werd in 1976 het Arubaanse volkslied. Aruba werd hiermee het enige land ter wereld met een wals als volkslied!

De composities in deze pianobundel

<i>Titel composities:</i>	<i>Muziekvorm</i>	<i>Componist:</i>
Pasillo	Pasillo	Charles Maduro
Amoroso	Danza	Joseph Sickman Corsen
Simpatía	Valse	Joseph Sickman Corsen
Tumba Calypso op. 2 no 17	Tumba Calypso	Wim Statius Muller
Bo tei?	Tumba	Wim Statius Muller
La Inocencia	Pasillo	Jacobo Palm
Annette	Valse	Rufo Wever
Ban bail'e danza aki	Danza	Padú Lampe

Over de muziekvormen

De Antilliaanse Wals

De Antilliaanse wals speelt een belangrijke rol in het sociale en culturele leven van de ABC-eilanden. Je hoort deze muziek op familiefeesten, bruiloften en bij andere bijzondere gelegenheden. Veel walsen zijn geschreven om gevoelens van verdriet of vreugde muzikaal vorm te geven. Voor componisten betekende dit een dubbele uitdaging: ze moesten niet alleen mooie muziek schrijven, maar deze ook geschikt maken om op te dansen.

Hoewel de basis in de Europese wals ligt, heeft deze dansvorm op de Antillen een unieke transformatie ondergaan. Het strakke en formele karakter van de Europese wals werd verrijkt met syncopen en ritmische accenten. Hierdoor heeft de Antilliaanse wals een levendiger karakter dan zijn Europese tegenhanger.

De Latijns-Amerikaanse Pasillo

De pasillo, ook wel een Latijns-Amerikaanse mestizatie genoemd, is een typisch Latijns-Amerikaanse bewerking van de Europese wals met Latijns-Amerikaanse muziektradities. Het ontstond in de eerste helft van de 19e eeuw in Ecuador-Colombia, waar het de naam *pasillo de paso* kreeg: een dans van kleine pasjes. De pasillo verspreidde zich naar Centraal-Amerika en ook naar Curaçao. De stijl, toon en tempo van de pasillo's verschillen per land. In de Curaçaose pasillo speelt de rechterhand een melodieuze, lyrische en vloeiende stijl, terwijl de linkerhand soms als een wervelwind kan worden gekarakteriseerd: strikte ritmes, zoals het dactyluspatroon bestaande uit één lange en twee korte tellen, worden gecombineerd met vrij bewegende passages die als tegenmelodieën fungeren en die de pianist in staat stelt zijn virtuositeit aan te tonen. De pasillo is in 2021 toegevoegd aan de internationale UNESCO-lijst van het immaterieel cultureel erfgoed.

De Caribische Danza

De oudst bekende danza, daterend uit 1804, komt oorspronkelijk uit Cuba. Deze dans in tweekwartsmaat is opgebouwd uit minimaal twee delen.

Het eerste deel, de *chaîne*, toont sterke Noord-Europese invloeden en stamt af van de 16e-eeuwse Engelse *country dance*, die in Frankrijk de *contredanse* werd. In de Franse kolonie Saint Domingue (het huidige Haïti) werd de *contredanse* verrijkt met Afrikaanse ritmes. De slavenopstand van 1791 leidde tot de vlucht van Franse kolonisten en slaven naar de Cubaanse provincie Oriente. Deze instroom was cruciaal voor de evolutie van de danza. Vanuit Cuba verspreidde de danza, beschouwd als de meest fijnzinnige en poëtische 19e-eeuwse uiting van de Caribische cultuur, zich naar de salons van andere eilanden in de regio, waaronder Curaçao.

Tijdens het dansen van de chaîne draaien de heren in een guirlandebeweging om de dames heen. Aan het slot van de chaîne, gemarkeerd door een lang aangehouden dominant septiemakkoord, maken de heren een diepe buiging naar hun vrouwelijke danspartner. Dit akkoord markeert een duidelijke tweedeling: de strakke chaîne wordt afgesloten en de dansparen wijden zich met elegantie en overgave aan het sensuele tweede deel.

De Antillaanse Tumba

De *tumba* is een levendige muziek- en dansstijl die zijn oorsprong heeft in de Afrikaanse *tambú*. De *tumba* wordt vaak beschouwd als de meest authentieke muziekstijl van de ABC-eilanden.

Van oudsher speelden teksten een belangrijke rol. De *tumba* was dé muzikale vorm bij uitstek om politieke satire en de chronique scandaleuse (schandalige of roddelachtige gebeurtenissen) op muziek te zetten. Daarmee valt de *tumba* binnen een groep Latijns-Amerikaanse dansen die de musicoloog Nicholas Slonimsky aanduidde als *topical ballads*: liederen die actuele thema's of gebeurtenissen bezingen. Vergelijkbare vormen zijn de *calypso* uit Trinidad, de *corrido* uit Mexico, de *cueca* uit Chili en de *plena* uit Puerto Rico.

In de 19e eeuw werd het op Curaçao als ongepast beschouwd om de *tumba* te spelen of te dansen in de deftige salons. Gelukkig is die terughoudendheid in de loop der tijd verdwenen: tegenwoordig is de *tumba* uitgegroeid tot de populairste dansvorm op de ABC-eilanden.

Pasillo

music by Charles Maduro

Tempo di Valse Alegro

The musical score is written for piano and bass in 3/4 time. It consists of five systems of staves. The first system begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The piano part starts with a forte (*f*) dynamic, followed by a fortissimo (*ffz*) section, and then a mezzo-forte (*mf*) section. The bass part features a steady eighth-note accompaniment. The second system continues the piano melody with various articulations and dynamics. The third system includes a repeat sign with first and second endings. The fourth system features a mezzo-forte (*mf*) dynamic and a key signature change to two sharps (F# and C#). The fifth system concludes the piece with a final cadence. The score includes various musical notations such as slurs, ties, and dynamic markings.

First system of musical notation, measures 1-6. The music is in G major (one sharp) and 4/4 time. The right hand features a melody with eighth and quarter notes, while the left hand provides a harmonic accompaniment with chords and single notes.

Second system of musical notation, measures 7-12. The right hand continues the melodic line. The left hand has a dynamic marking of *mf* (mezzo-forte) at measure 8. The system concludes with a repeat sign.

Third system of musical notation, measures 13-18. The right hand features a more complex melodic line with some triplets. The left hand has a dynamic marking of *f* (forte) at measure 16. The system concludes with a repeat sign.

Fourth system of musical notation, measures 19-24. The right hand continues the melodic development. The left hand has a dynamic marking of *f* (forte) at measure 22. The system concludes with a repeat sign.

D.S. al Θ

Θ Coda *poco a poco cresc. ed accel.*

Fifth system of musical notation, measures 25-30. This system is the Coda. It begins with a dynamic marking of *ffz* (fortissimo con sordina) at measure 28. The music builds in intensity and speed, ending with a final *ffz* marking at measure 30.

Amorosa

music by Joseph Sickman Corsen

Danza

First system of musical notation for 'Danza'. It consists of a treble and bass staff in 2/4 time, key of D major. The treble staff begins with a piano (*p*) dynamic. The music features a repeating eighth-note pattern in the treble and a steady eighth-note bass line.

Second system of musical notation. It includes first and second endings marked '1°' and '2°'. The treble staff has a forte (*f*) dynamic in the first ending and a piano (*p*) dynamic in the second ending. The bass staff continues with eighth-note patterns.

Third system of musical notation. The treble staff features a long, sustained chord in the first measure. The bass staff has a triplet of eighth notes in the first measure and continues with eighth-note patterns.

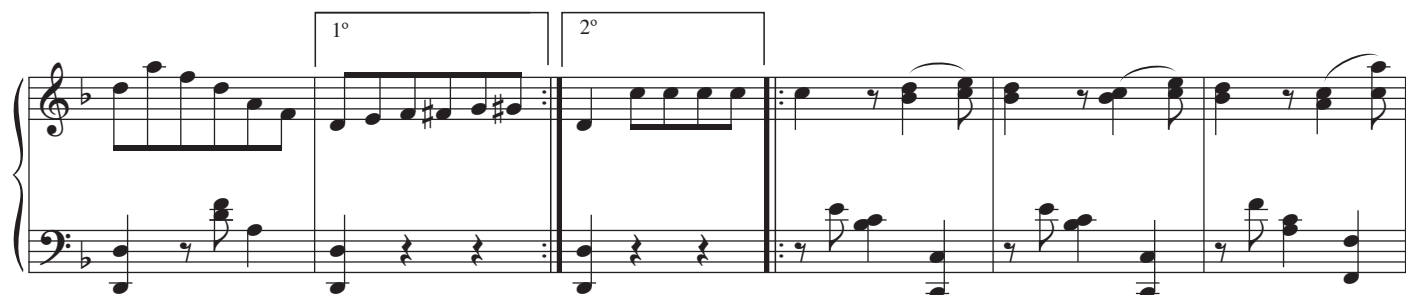
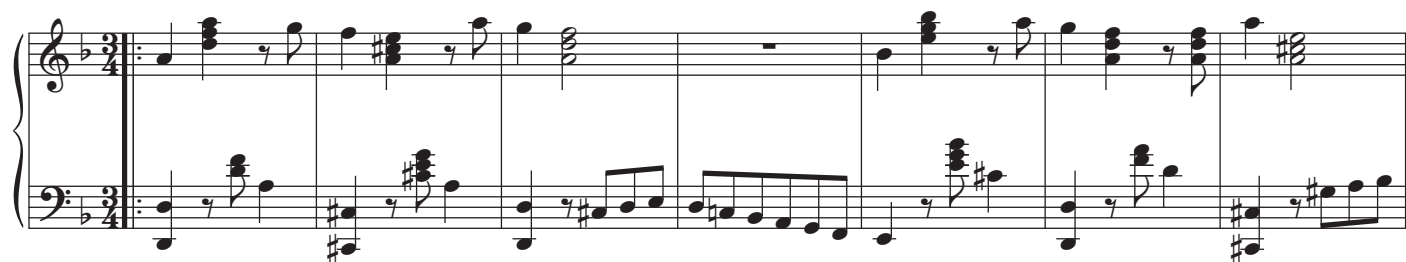
Fourth system of musical notation. The treble staff has a forte (*f*) dynamic. The bass staff features a triplet of eighth notes in the first measure and continues with eighth-note patterns.

Fifth system of musical notation, concluding the piece. It includes first and second endings marked '1°' and '2°', ending with a 'Fine' instruction. The treble staff has a piano (*p*) dynamic in the first ending, a piano-piano (*pp*) dynamic with a crescendo (*cresc.*) and decrescendo (*dim.*) in the second ending, and a forte (*f*) dynamic in the final measure. The bass staff features a triplet of eighth notes in the first measure and continues with eighth-note patterns.

Simpatía

music by Joseph Sickman Corsen

Wals

Tumba Calypso

(op. 2 n° 14)

music by Wim Statius Muller

$\text{♩} = 106 \text{ } \%$

pp

8va

8va

1° Fine

2°

meno mosso e ritmo ben marcato

1.

2.

8va

D.S. al Fine

Bo Tei?

(op. 4 n° 1)

music by Wim Statius Muller

♩ = 108

The first system of musical notation for 'Bo Tei?' is in 2/4 time, featuring a treble and bass staff. The key signature has two flats (B-flat and E-flat). The tempo is marked as ♩ = 108. The music begins with a treble staff melody and a bass staff accompaniment. A first ending bracket labeled '1°' spans the first four measures, and a second ending bracket labeled '2°' spans the next two measures. The first ending concludes with a double bar line, and the second ending concludes with a double bar line. The dynamics are marked with a forte 'f' in the first measure of the first ending.

The second system of musical notation continues the piece. It features a treble and bass staff. The key signature changes to three sharps (F#, C#, G#). The music continues with a treble staff melody and a bass staff accompaniment. A first ending bracket labeled '1°' spans the first four measures, and a second ending bracket labeled '2°' spans the next two measures. The first ending concludes with a double bar line, and the second ending concludes with a double bar line. The dynamics are marked with a mezzo-forte 'mf' in the first measure of the second ending.

The third system of musical notation continues the piece. It features a treble and bass staff. The key signature changes to three sharps (F#, C#, G#). The music continues with a treble staff melody and a bass staff accompaniment. The system concludes with a double bar line.

The fourth system of musical notation continues the piece. It features a treble and bass staff. The key signature changes to three sharps (F#, C#, G#). The music continues with a treble staff melody and a bass staff accompaniment. A first ending bracket labeled '1°' spans the first four measures, and a second ending bracket labeled '2°' spans the next two measures. The first ending concludes with a double bar line, and the second ending concludes with a double bar line. The dynamics are marked with a forte 'f' in the first measure of the second ending.

The fifth system of musical notation continues the piece. It features a treble and bass staff. The key signature changes to three sharps (F#, C#, G#). The music continues with a treble staff melody and a bass staff accompaniment. The system concludes with a double bar line. The dynamics are marked with a piano 'p' in the first measure of the second ending.

First system of musical notation in G major (one sharp). The first measure is marked with a first ending bracket (1°). The second measure is marked with a second ending bracket (2°) and a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The system continues with four more measures of melodic and harmonic development.

Second system of musical notation in G major, measures 6-10. The system concludes with a first ending bracket (1°) in the final measure.

Third system of musical notation in G major, measures 11-15. The first measure is marked with a second ending bracket (2°) and a forte (*f*) dynamic. The system continues with four more measures.

Fourth system of musical notation in G major, measures 16-20. The system concludes with a first ending bracket (1°) in the final measure.

Fifth system of musical notation in G major, measures 21-25. The first measure is marked with a second ending bracket (2°). The system includes dynamic markings: *diminuendo* (diminishing), *p* (piano), and *sub. f* (subito forte). The system concludes with a first ending bracket (1°) in the final measure.

La Inocencia

music by Jacobo Palm

Pasillo

The first system of musical notation for 'La Inocencia' is in 3/4 time, key of B-flat major. It begins with a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The right hand features a melody of eighth and sixteenth notes, while the left hand provides a steady bass line with eighth notes.

The second system continues the piece, maintaining the 3/4 time and B-flat major key. The right hand has a melodic line with some rests, and the left hand continues with a consistent eighth-note bass line.

The third system includes first and second endings. The first ending is marked '1°' and leads back to an earlier section. The second ending is marked '2°' and features a triplet of eighth notes. The dynamics remain mezzo-forte.

The fourth system begins with a *dolce* (sweet) dynamic marking. It features a triplet of eighth notes in the right hand and a steady eighth-note bass line in the left hand.

The fifth system continues the *dolce* section, featuring a triplet of eighth notes in the right hand and a steady eighth-note bass line in the left hand.

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). It begins with a half note chord (F3, A-flat3), followed by a half note chord (F3, A-flat3, C4), and then a series of eighth notes: G3, F3, E-flat3, D3, C3, B2, A2, G2. The lower staff is in bass clef with the same key signature. It begins with a half note chord (F2, A-flat2), followed by a half note chord (F2, A-flat2, C3), and then a series of eighth notes: G2, F2, E-flat2, D2, C2, B1, A1, G1. The system concludes with a half note chord (F2, A-flat2, C3) and a half note chord (F2, A-flat2, C3, E-flat3).

The second system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of two flats. It begins with a half note chord (F3, A-flat3), followed by a half note chord (F3, A-flat3, C4), and then a half note chord (F3, A-flat3, C4). The lower staff is in bass clef with the same key signature. It begins with a half note chord (F2, A-flat2), followed by a half note chord (F2, A-flat2, C3), and then a half note chord (F2, A-flat2, C3). The system concludes with a half note chord (F2, A-flat2, C3) and a half note chord (F2, A-flat2, C3). The dynamic marking *mf* is present in the lower staff.

The third system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of two flats. It begins with a half note chord (F3, A-flat3), followed by a half note chord (F3, A-flat3, C4), and then a half note chord (F3, A-flat3, C4). The lower staff is in bass clef with the same key signature. It begins with a half note chord (F2, A-flat2), followed by a half note chord (F2, A-flat2, C3), and then a half note chord (F2, A-flat2, C3). The system concludes with a half note chord (F2, A-flat2, C3) and a half note chord (F2, A-flat2, C3).

The fourth system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of two flats. It begins with a half note chord (F3, A-flat3), followed by a half note chord (F3, A-flat3, C4), and then a half note chord (F3, A-flat3, C4). The lower staff is in bass clef with the same key signature. It begins with a half note chord (F2, A-flat2), followed by a half note chord (F2, A-flat2, C3), and then a half note chord (F2, A-flat2, C3). The system concludes with a half note chord (F2, A-flat2, C3) and a half note chord (F2, A-flat2, C3).

The fifth system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of two flats. It begins with a half note chord (F3, A-flat3), followed by a half note chord (F3, A-flat3, C4), and then a half note chord (F3, A-flat3, C4). The lower staff is in bass clef with the same key signature. It begins with a half note chord (F2, A-flat2), followed by a half note chord (F2, A-flat2, C3), and then a half note chord (F2, A-flat2, C3). The system concludes with a half note chord (F2, A-flat2, C3) and a half note chord (F2, A-flat2, C3). The dynamic marking *mf* is present in the lower staff.

Annette

Valse

music by Rufo Wever

Moderato

The first system of musical notation for 'Annette' is in 3/4 time, key of D major. It begins with a piano (*p*) dynamic. The right hand features a melody of eighth and sixteenth notes, while the left hand provides a steady bass line with eighth notes. The system concludes with a half note chord in the right hand.

The second system continues the piece, maintaining the piano (*p*) dynamic. The right hand has a more active melody with some triplets, and the left hand continues with a consistent eighth-note bass line. The system ends with a half note chord in the right hand.

The third system introduces a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The right hand melody becomes more complex with some triplets and sixteenth notes. The left hand bass line remains steady. The system ends with a half note chord in the right hand.

The fourth system returns to a piano (*p*) dynamic. The right hand features a melody with many triplets and sixteenth notes. The left hand continues with a steady eighth-note bass line. The system ends with a half note chord in the right hand.

The fifth system concludes the piece. The right hand melody continues with triplets and sixteenth notes. The left hand bass line remains steady. The system ends with a half note chord in the right hand.

First system of musical notation. The treble clef staff contains a melodic line with eighth and sixteenth notes, starting with a *mf* dynamic and ending with a *f* dynamic. The bass clef staff provides a harmonic accompaniment with chords and single notes.

Second system of musical notation. The treble clef staff continues the melodic line, featuring a *p* dynamic at the beginning. The bass clef staff includes some complex chordal textures, including a diminished chord.

Third system of musical notation. This system includes first and second endings, marked *1°* and *2°*. The treble clef staff has a *f* dynamic in the first ending and a *mf* dynamic in the second ending. The bass clef staff has a rest in the first ending.

Fourth system of musical notation. The treble clef staff features a *f* dynamic and a complex melodic line. The bass clef staff continues the harmonic accompaniment.

Fifth system of musical notation. The treble clef staff has a *mf* dynamic and a complex melodic line. The bass clef staff continues the harmonic accompaniment.

Sixth system of musical notation. The treble clef staff has a *mf* dynamic and a complex melodic line. The bass clef staff continues the harmonic accompaniment.

First system of a piano score. The right hand features a melodic line with eighth and sixteenth notes, while the left hand provides a harmonic accompaniment. A dynamic marking of *p* (piano) is present in the fourth measure.

Second system of the piano score. It includes a *rit.* (ritardando) marking above the staff and a *a Tempo* instruction. Dynamic markings of *f* (forte) and *ff* (fortissimo) are used. The system concludes with a double bar line.

Third system of the piano score. It begins with a *mf* (mezzo-forte) dynamic marking. The system includes various melodic and harmonic textures, with a *p* (piano) marking appearing in the fourth measure.

Fourth system of the piano score. It starts with a *mf* dynamic marking and a section symbol (§). A *p* (piano) marking is present in the third measure. The system ends with a section symbol (⊙).

Fifth system of the piano score. It begins with a *mf* dynamic marking. The system continues the melodic and harmonic development, ending with a double bar line.

Sixth system of the piano score, labeled "D.S. (with repeats) al Coda". It contains a repeat sign and concludes with a Coda symbol (⊙).

Seventh system of the piano score, labeled "Fine". It begins with a *f* (forte) dynamic marking and a section symbol (⊙). The system ends with a double bar line.

Ban bailé danza aki

(danza)

music by Padú Lampe

♩ = 96

The first system of musical notation consists of a grand staff with a treble and bass clef. The time signature is 2/4. The key signature has one flat (B-flat). The tempo is marked as ♩ = 96. The first measure is marked with a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The melody in the treble clef is a continuous eighth-note pattern. The bass clef accompaniment consists of a steady eighth-note pattern.

The second system of musical notation continues the piece. It features a *rit.* (ritardando) marking above the staff, followed by a *a Tempo* marking. The melody in the treble clef continues with eighth notes, while the bass clef accompaniment remains steady. A mezzo-piano (*mp*) dynamic marking is present in the middle of the system.

The third system of musical notation shows the continuation of the eighth-note melody in the treble clef and the steady accompaniment in the bass clef. The key signature remains one flat.

The fourth system of musical notation continues the piece. The melody in the treble clef and the accompaniment in the bass clef maintain their eighth-note patterns. The key signature remains one flat.

The fifth system of musical notation concludes the piece. The melody in the treble clef and the accompaniment in the bass clef continue with their eighth-note patterns. The key signature remains one flat.

First system of musical notation, measures 1-6. The key signature has one flat (B-flat). The melody in the treble clef features a series of eighth and sixteenth notes, often beamed together, with some notes tied across measures. The bass line provides a steady accompaniment with eighth and sixteenth notes. A slur covers measures 1 through 6.

Second system of musical notation, measures 7-12. The key signature changes to two sharps (F# and C#). The melodic and accompaniment patterns continue from the previous system. A slur covers measures 7 through 12.

Third system of musical notation, measures 13-18. The key signature changes to two sharps (F# and C#). The melody continues with eighth and sixteenth notes. The bass line includes a *mf* (mezzo-forte) dynamic marking in measure 13. A slur covers measures 13 through 18.

Fourth system of musical notation, measures 19-24. The key signature remains two sharps (F# and C#). The melodic and accompaniment patterns continue. A slur covers measures 19 through 24.

Fifth system of musical notation, measures 25-30. The key signature remains two sharps (F# and C#). The melody concludes with a first ending (1°) and a second ending (2°) marked above the staff. The bass line continues with eighth and sixteenth notes. A slur covers measures 25 through 30.